

Sygn. akt VII U 808/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Ewa Dawidowska-Myszka

Protokolant: stażysta Alicja Kosmela

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2019 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy L. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość kapitału początkowego i wysokość emerytury

na skutek odwołania L. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 3 stycznia 2018 roku nr (...)

4 stycznia 2018 r. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 3 stycznia 2018 roku w ten sposób, że ustala, iż kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 42 523,14 zł (czterdzieści dwa tysiące pięćset dwadzieścia trzy złote 14/100),
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 4 stycznia 2018 roku w ten sposób, że ustala, iż emerytura należna L. Z. od 1 listopada 2017 roku wynosi 807,03 zł (osiemset siedem złotych 03/100) oraz od 1 marca 2018 roku 831,08 zł (osiemset trzydzieści jeden złotych 08/100),
3. ustala, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności w nieustaleniu ostatniej okoliczności niezbędnej do wypłaty świadczenia.

SSR del. Ewa Dawidowska-Myszka

Sygn. akt VII U 808/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ustalił ubezpieczonemu L. Z. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r., który wyniósł 40 155,17 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru w kwocie 494,46 zł, zaś wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 40,50%. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1976 r. do 31 grudnia 1985 r. (k. 9-10 akt kapitałowych).

Następnie decyzją z 4 stycznia 2018 r. pozwany organ rentowy przyznał L. Z. emeryturę od 1 listopada 2017 r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 762,08 zł. Jednocześnie wskazano, że przyznana od 1 listopada 2017 r. emerytura jest niższa od najniższej emerytury, która wynosi 1000 zł. Emerytury nie podwyższa się, gdyż ubezpieczony nie udowodnił łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat (k. 20-21 verte akt emerytalnych).

Od powyższych decyzji odwołał się ubezpieczony L. Z., wnosząc o ich zmianę w związku z brakiem zgodności z przepisami i stanem faktycznym. Ubezpieczony nie zgodził się z obliczeniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Jego zdaniem przedstawione tam kwoty zarobków-dochodów za lata 1976-1980 są niezgodne z tym, jakie wynikają z przedłożonych dowodów. Nadto ubezpieczony nie zgodził się z określeniem okresu nieskładkowego w wymiarze 2 lat i 3 miesięcy. W jego ocenie okres opłacania przez niego składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...), tj. od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r. powinien być uwzględniony przy wyliczeniu okresu nieskładkowego za okres nauki w szkole wyższej (k. 3-4, 22-23 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu spornych decyzji. Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo ustalił okresy podlegania ubezpieczeniu społecznemu przez ubezpieczonego. Nadto podkreślono, że ubezpieczony odprowadzał składki za okres od 1 kwietnia 1980 r. do 1 marca 2015 r. do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. W związku z tym brak było podstaw do uwzględnienia jako okresu nieskładkowego okresu pracy na gospodarstwie rolnym. Zdaniem pozwanego ubezpieczony nie udowodnił też wysokości pobieranego wynagrodzenia w latach 1976-1980, a przedłożone do odwołania dokumenty nie mogą stanowić podstawy ustalenia wymiaru składek, a jedynie stanowią podstawę ustalenia, że umowy były zawarte (k. 13-14, 25-26 akt sprawy).

Sprawy z obydwu odwołań zostały połączone celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k. 28 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. Z., urodzony w dniu (...), w dniu 30 listopada 2017 r. złożył do pozwanego organu rentowego wniosek o emeryturę.

okoliczności bezsporne, vide: wniosek ubezpieczonego z dnia 30.11.2017 r. o emeryturę – k. 1-3 verte akt emerytalnych

Od 1 kwietnia 2015 r. L. Z. pobiera emeryturę rolniczą. W toku postępowania o to świadczenie ubezpieczony udowodnił następujące okresy, które zostały zaliczone do prawa i wysokości: od 1 kwietnia 1980 r. do 31 grudnia 1982 r., od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r., od 1 stycznia 1991 r. do 30 czerwca 1993 r., od 1 lipca 1995 r. do 1 marca 2015 r. Do emerytury rolniczej nie doliczono okresów ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia.

okoliczności bezsporne, vide: pismo KRUS z dnia 15.12.2015 r. – k. 18 akt emerytalnych

W toku postępowania przed pozwanym organem rentowym ubezpieczony udowodnił 6 lat, 9 miesięcy i 21 okresów składkowych oraz 5 lat okresów nieskładkowych podlegających ograniczeniu do 1/3.

Do stażu i wysokości świadczenia pozwany uwzględnił następujące okresy: od 3 października 1970 r. do 1 października 1975 r. (okres studiów), od 16 lutego 1976 r. do 30 września 1980 r. (okres składkowy) oraz od 4 maja 1993 r. do 9 lipca 1995 r. (okres składkowy).

okoliczności bezsporne, vide: pismo pozwanego z dnia 04.01.2018 r. – k. 23 akt emerytalnych, wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego – k. 7 akt kapitałowych

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 3 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ustalił ubezpieczonemu L. Z. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r., który wyniósł 40 155,17 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru w kwocie 494,46 zł, zaś wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 40,50%. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika

wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1976 r. do 31 grudnia 1985 r.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału organ rentowy przyjął jako zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne:

- za 1976 r. – 28 066,54 zł,
- za 1977 r. – 53 200,00 zł,
- za 1978 r. – 56 900,00 zł,
- za 1979 r. – 51 600,00 zł,
- za 1980 r. – 38 700,00 zł,
- za 1981 r. – 0,00 zł,
- za 1982 r. – 0,00 zł,
- za 1983 r. – 0,00 zł,
- za 1984 r. – 0,00 zł,
- za 1985 r. – 0,00 zł.

dowód: decyzja pozwanego z dnia 03.01.2018 r. o ustaleniu kapitału początkowego – k. 9-10 akt kapitałowych, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego - k. 11 akt kapitałowych

Kolejną kwestionowaną w sprawie decyzją z 4 stycznia 2018 r. pozwany organ rentowy przyznał L. Z. emeryturę od 1 listopada 2017 r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 762,08 zł. Jednocześnie wskazano, że przyznana od 1 listopada 2017 r. emerytura jest niższa od najniższej emerytury, która wynosi 1000 zł. Emerytury nie podwyższa się, gdyż ubezpieczony nie udowodnił łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat.

dowód: decyzja pozwanego z dnia 04.01.2018 r. o przyznaniu emerytury – k. 20-21 verte akt emerytalnych

W okresie od 16 lutego 1976 r. do 30 września 1980 r. L. Z. był zatrudniony w Zakładzie (...) w T..

Początkowo ubezpieczony został zatrudniony na podstawie umowy o wstępny staż pracy na okres od 16 lutego 1976 r. do 16 sierpnia 1976 r. Z tego tytułu ubezpieczony miał otrzymywać wynagrodzenie zgodnie z UZP dla pracowników przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa w wysokości 2300 zł oraz premię. Ubezpieczonemu powierzono obowiązki inżyniera elektryka.

Z dniem 1 lipca 1976 r. ubezpieczony został zatrudniony w ww. zakładzie na zasadzie i warunkach pracy i płacy przewidzianych w umowie o wstępny staż pracy.

Po odbyciu wstępnego stażu pracy w wydziale głównego mechanika z ubezpieczonym została zawarta umowa o pracę na czas nieokreślony. Z dniem 17 sierpnia 1976 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki starszego referenta ds. elektrotechnicznych. Miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego wynosiła 3100 zł.

Z dniem 21 lutego 1977 r. ubezpieczony został przeniesiony na stanowisko kierownika działu głównego mechanika i jednocześnie powierzono mu pełnienie obowiązków głównego mechanika.

Z dniem 1 marca 1977 r. ubezpieczonemu przyznano XI kategorię zaszeregowania z miesięczną stawką wynagrodzenia w wysokości 3700 zł oraz dodatek funkcyjny w wysokości 1000 zł miesięcznie.

Z dniem 1 marca 1978 r. ubezpieczonemu przyznano XII kategorię zaszeregowania z miesięczną stawką wynagrodzenia w wysokości 4000 zł oraz dodatek funkcyjny w wysokości 1200 zł miesięcznie.

Z dniem 1 sierpnia 1978 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki głównego energetyka i przyznano miesięczną stawkę wynagrodzenia zasadniczego wg XIII kategorii zaszeregowania w wysokości 4300 zł miesięcznie.

W trakcie tego zatrudnienia ubezpieczony odbył 12-miesięczną praktykę rolniczą zawodową w USA od 4 marca 1979 r. do 3 marca 1980 r. Ubezpieczony ukończył także kurs z zakresu organizacji gospodarki remontowo-energetycznej, eksploatacji i nadzoru urządzeń.

Stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem dokonany przez pracownika.

dowód: akta osobowe nadesłane do sprawy – koperta na k. 35 w tym: świadectwo pracy z dnia 30.09.1980 r., kartoteki zarobkowe, skierowanie do pracy z dnia 30.01.1976 r., umowa o wstępny staż pracy z dnia 16.02.1976 r., umowa o pracę z dnia 16.08.1976 r., karta uprawnień, obowiązków i odpowiedzialności, zaświadczenia kwalifikacyjne, angaże

W toku postępowania przez sądem udostępnione zostały akta osobowe ubezpieczonego oraz kartoteki zarobkowe dot. zatrudnienia w Zakładzie (...)w T..

okoliczność bezsporna

W odpowiedzi na zobowiązanie sądu pozwany organ rentowy wydał decyzje hipotetyczne zawierające hipotetyczne wyliczenie kapitału początkowego oraz hipotetyczną emeryturę przy uwzględnieniu danych wynikających z kartotek zarobkowych za lata 1977-1980. I tak wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 42 523,14 zł. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału organ rentowy przyjął jako zarobki-dochód stanowiąc podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne:

- za 1976 r. – 28 066,54 zł,
- za 1977 r. – 66 707,00 zł,
- za 1978 r. – 73 975,00 zł,
- za 1979 r. – 62 002,00 zł,
- za 1980 r. – 49 369,00 zł,
- za 1981 r. – 0,00 zł,
- za 1982 r. – 0,00 zł,
- za 1983 r. – 0,00 zł,
- za 1984 r. – 0,00 zł,
- za 1985 r. – 0,00 zł.

Następnie w związku z przeliczeniem kapitału początkowego pozwany organ rentowy przeliczył emeryturę od 1 listopada 2017 r. Wówczas wysokość emerytury wyniosła 807,03 zł.

dowód: pismo pozwanego z dnia 24.08.2018 r. – 43 akt sprawy, wyliczenie wysokości wynagrodzenia – k. 45-45 verte akt sprawy, pismo pozwanego z dnia 19.10.2018 r. – k. 62 akt sprawy, decyzja hipotetyczna pozwanego o ponownym

ustaleniu kapitału początkowego – k. 63-64 akt sprawy, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 65 akt sprawy, decyzja hipotetyczna pozwanego o przeliczeniu emerytury – k. 66-67 verte akt sprawy

Z wysokością naliczonego kapitału początkowego oraz wysokością emerytury jak w ww. decyzjach hipotetycznych zgodził się L. Z.. Z kolei pozwany pozostawił do uznania sądu kwestię ustalenia wysokości kapitału początkowego oraz emerytury.

dowód: pismo ubezpieczonego z dnia 22.10.2018 r. – k. 71 akt sprawy, pismo ubezpieczonego z dnia 20.11.2018 r. – k. 77 akt sprawy, oświadczenia stron na rozprawie w dniu 22.01.2019 r. – protokół skrócony k. 86-86 verte akt sprawy, protokół elektroniczny k. 87 akt sprawy

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych, aktach kapitałowych, jak również w aktach sprawy, w szczególności na podstawie akt osobowych oraz kart wynagrodzeń. W ocenie sądu okręgowego brak jest podstaw by kwestionować prawdziwość, rzetelność dokumentów zgromadzonych w sprawie. Sąd zważył, iż dowody te układają się w spójną całość. Dowód z dokumentów zgromadzonych w sprawie w zakresie, w jakim posłużyły do ustalenia stanu faktycznego Sąd uznał za w pełni wiarygodny. Dokumentom tym sąd przyznał walor wiarygodności w rozumieniu art. 245 k.p.c. w odniesieniu do dokumentów prywatnych. Dokumentom urzędowym zaś sąd przyznał moc dowodową zgodnie z art. 244 k.p.c.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy były w znacznej mierze bezsporne. Przedmiotem sporu była jedynie kwestia wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego L. Z. w latach 1976-1980 z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w T. .

W niniejszej sprawie istniał spór przede wszystkim co do wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez wnioskodawcę w okresie od 1976r do 1980r. Poza sporem było, że ubezpieczony L. Z. w spornym okresie od 16 lutego 1976 r. do 30 września 1980 r. L. Z. był zatrudniony w Zakładzie (...) w T..

Z kolei w ocenie sądu przeprowadzone postępowanie, a w szczególności uzyskanie w jego toku akt osobowych w tym oryginalnych kartotek zarobkowych dotyczących ubezpieczonego umożliwiło ustalenie wysokości wynagrodzenia, jakie faktycznie otrzymywał L. Z. w latach 1976-1980 z tytułu tego zatrudnienia.

Sąd zważył, iż początkowo pozwany organ rentowy nie dysponował pełną dokumentacją. W tym miejscu wskazać należy również, iż odnaleziona i przedłożona do akt sprawy w/w dokumentacja, w szczególności kartoteki zarobkowe pozwoliły pozwanemu organowi rentowemu na dokonanie hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego, a w konsekwencji przeliczenie przyznanej od 1 listopada 2017 r. emerytury. Zaznaczenia wymaga również, że ostatecznie z wysokością naliczonego kapitału początkowego oraz wysokością emerytury jak w ww. decyzjach hipotetycznych zgodził się L. Z.. Z kolei pozwany pozostawił do uznania sądu kwestię ustalenia wysokości kapitału początkowego oraz emerytury

Tym samym należy przyjąć, iż odwołanie L. Z. jest zasadne, co powoduje zmianę zaskarżonych decyzji.

Zgodnie art. 173 ust 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 j.t. ze zm.), dalej: ustawa, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. W myśl art. 174. ust. 1. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast wedle ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6; 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w

art. 7 pkt 5; 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Z kolei zgodnie z art. 174 ust. 3. cytowanej ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Odesłanie z art. 174 ust. 3 ustawy do wymienionych w nim przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same, jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent.

Ogólne zasady ustalania tej podstawy uregulowane są w art. 15 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tym przepisem podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Natomiast według art. 15 ust. 6 tejże ustawy, na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Na gruncie niniejszej sprawy ustalony okres zatrudnienia, to jest od dnia 16 lutego 1976 r. do dnia 30 września 1980 r. oraz otrzymywane przez ubezpieczonego w związku z tym wynagrodzenie ma wpływ na przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego, a tym samym na wysokość kapitału początkowego oraz wysokość emerytury.

W odniesieniu do drugiego zarzutu ubezpieczonego podniesionego w odwołaniu tj. kwestii uwzględnienia przez ZUS okresu opłacania przez niego składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...), tj. od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r., to stanowisko organu rentowego w tym zakresie było prawidłowe.

W tym miejscu należy z całą mocą podkreślić, iż system ubezpieczenia społecznego rolników jest odrębny od systemu ubezpieczenia społecznego powszechnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2011 r., III UK 83/10). Istotna różnica systemów ubezpieczenia powszechnego i rolniczego wyraża się w sposobie finansowania, gdyż w systemie rolniczym świadczenie nie zależy w istocie od składki, która jest mniejsza niż w systemie powszechnym i w niewielkim stopniu decyduje o wysokości emerytury (renty), jako że w znacznej części finansowana jest z budżetu państwa. W systemie powszechnym wysokość świadczeń jest co do zasady ekwiwalentna do ciężarów ponoszonych przez ubezpieczonych i płatników. Taka zależność nie zachodzi natomiast w systemie ubezpieczenia społecznego rolników, w którym większa część świadczenia emerytalnego (od 85% do 95%) emerytury podstawowej finansowana jest ze środków budżetowych.

Wprowadzenie innego od powszechnego systemu emerytalno-rentowego dla rolników powoduje, że statusy podmiotów należących do różnych systemów nie mogą być porównywane. Podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników i podleganie powszechnemu systemowi ubezpieczeń społecznych to dwie odrębne sytuacje, a ubezpieczeni w tych dwóch systemach mogą być różnie traktowani w realizacji prawa do zabezpieczenia społecznego. Nie można bowiem zapominać, że wymienione systemy różnią się w sposób istotny, zwłaszcza źródłem finansowania funduszu ubezpieczeniowego. W rozpoznawanej sprawie uprawniona jest zatem zasadnicza teza, że system ubezpieczenia społecznego rolników jest odrębny od systemu ubezpieczenia powszechnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 22 października 2015 r., III AUa 619/15).

W realiach niniejszej sprawy bezspornym jest, że od 1 kwietnia 2015 r. L. Z. pobiera emeryturę rolniczą. Co istotne, w toku postępowania o to świadczenie ubezpieczony udowodnił następujące okresy, które zostały zaliczone do prawa i wysokości: od 1 kwietnia 1980 r. do 31 grudnia 1982 r., od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r., od 1 stycznia 1991 r. do 30 czerwca 1993 r., od 1 lipca 1995 r. do 1 marca 2015 r. Podkreślenia wymaga też, że do emerytury rolniczej nie doliczono okresów ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia. Rację ma więc pozwany organ rentowy, że brak było podstaw do uwzględnienia jako okresu nieskładkowego okresu pracy na gospodarstwie rolnym.

Konkludując, na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami, sąd w punkcie I sentencji wyroku zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 3 stycznia 2018 r. w ten sposób, że ustala, iż kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 42 523,14 zł. Dalej w punkcie II sentencji wyroku zmieniono również zaskarżoną decyzję z dnia 4 stycznia 2018 r. w ten sposób, że ustalono, iż emerytura należna L. Z. od 1 listopada 2017 r. wynosi 807,03 zł oraz od 1 marca 2018 roku 831,08 zł.

W punkcie III wyroku, zgodnie z art. 118 ust. 1a ustawy sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w latach 1976-1980. Istotnie, dysponując jedynie dokumentami potwierdzającymi tylko fakt zatrudnienia, organ mógł mieć wątpliwości, co do rzeczywistej wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego z tytułu pracy. Dopiero na etapie postępowania sądowego w związku z pozyskaniem oryginalnych kartotek zarobkowych było możliwe poczynienie jednoznacznych ustaleń w tym zakresie. W tej sytuacji nie można pozwanemu przypisać odpowiedzialności za nieustalenie wysokości wynagrodzenia z tytułu pracy za lata 1976-1980 w toku postępowania przed tym organem.

SSR del. Ewa Dawidowska-Myszka